

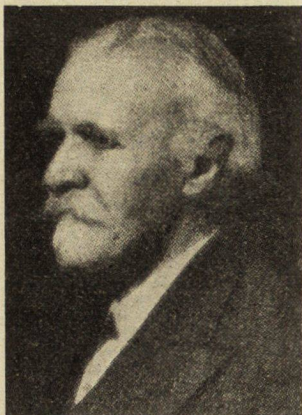
тивната хорова музика", „Училищното пѣние“ (1870).

Енгелъ, Карлъ — Engel, Karl — музикаленъ историкъ и изследвателъ, род. 6 юлий 1818 въ Тидервайзе при Хановеръ, умр. 17 ноемв. 1882 въ Кенсингтънъ, ученикъ на Хумелъ и Лобе въ Ваймаръ; живѣлъ въ Хамбургъ, Варшава, Берлинъ, а отъ 1850 въ Лондонъ; писалъ главно върху музиката на старитѣ народи и върху инструментитѣ: „Музиката на най-старитѣ народи — асирийци, египтяни и евреи“ (1864), „Музикални инструменти на всички страни“ (1869), „Изследвания върху ранната история на цигулковото семейство“ (1883), „Литературата на народната музика“ (1879), „Каталогъ на специалното изложение отъ най-стари инструменти (1873), „Музикални митове и факти“ — 2 тома (1876) и много др. статии въ специалнитѣ списания.

Енгелъ, Юлиусъ Димитриевичъ — руски компонистъ, муз. писателъ и фолклористъ, род. 16 апр. 1868 въ Бердянскъ, умр. 11 февр. 1927 въ Тель Авивъ (Палестиня), училъ отначало право, после музика въ Московската консерватория (Таневъ — контрапунктъ и Иполитовъ-Ивановъ — композиция), музикаленъ сътрудникъ на „Русскія вѣдомости“, събирачъ на еврейски народни пѣсни въ Русия, редакторъ на руското издание (отъ 6-то нѣмско) на Римановия лексиконъ, и основателъ на „Издателско дружество за еврейска музика“, въ Берлинъ, където е живѣлъ 1922—24, а после въ Тель Авивъ, като учителъ по теория. Писалъ: пѣсни — солови и хорови, творби за цигулка, в.чело и пиано, а сжщо: „Музикално исторически есета“ (1911), „Въ операта“ (1911), единъ „Джебенъ музикаленъ речникъ“ и „Малъкъ музикаленъ речникъ“.

д'Енди, Полъ Мари Теодоръ Венсанъ — d'Indy, Paul Marie Théodore Vincent — виденъ французски компонистъ, теоретикъ и музикаленъ писателъ, род. 27 мартъ 1851 въ Парижъ, умр. 2 дек. 1932 с. т., ученикъ на Диеме — (пиано) и Мармонтелъ и Лавинякъ — (теория), на Цезарь Франкъ, а училъ сжщо и въ консерваторията; органистъ на С. Льо, 1873—78 хордиректоръ на „Консерваторията“, 1876 присѣдствува на първитѣ Байройтски тържества. За голѣмата си хорова творба, легендата „Пѣсенъта за камбаната“, за соли двоенъ хоръ и оркестъръ, 1882 взема голѣмата премия на музикалния

Колонъ“, 1876 присѣдствува на първитѣ Байройтски тържества. За голѣмата си хорова творба, легендата „Пѣсенъта за камбаната“, за соли двоенъ хоръ и оркестъръ, 1882 взема голѣмата премия на музикалния

д'Енди, Полъ Мари

конкурсъ, обявенъ отъ града Парижъ, 1887 е първи хордиректоръ на концертитѣ „Ламурьо“ 1873, заедно съ Цез. Франкъ, Габр. Форе, Сенъ-Сансъ, Шосонъ, Кастийонъ и Дюпаркъ основаватъ „Société nationale de musique“, въ което той, следъ смъртъта на Ц. Франкъ, заема председателското мѣсто. 1896, заедно съ Шарлъ Бордъ и Ал. Гуилманъ, основаватъ Schola cantorum — едно първостепенно учебно заведение, въ което сж получили музикално образование единъ голѣмъ брой видни музиканти отъ всички страни на свѣта, на чело на което той стоя до последната минута на живота си. д'Е. е безспорно единъ отъ най-голѣмитѣ музиканти, каквито Франция е давала. Съ съвкупността на своята дейность като компонистъ, музикаленъ организаторъ, педагогъ, теоретикъ и музикаленъ писателъ, той е игралъ важна роля въ музикалния животъ на родината си, и оказалъ мощно влия-